

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 4 września 2023 r.

DIH-3.707.80.2023.AB

DECYZJA DIH-3.79.2023

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r., poz. 775 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji nr PO.128.GO.1.2023.KS Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 17 lipca 2023 r. (nr akt sprawy: DS.8361.91.2023), na podstawie której, przedsiębiorcy AMIS 2 spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Garwolinie, wymierzono karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: tysiąc złotych), wobec stwierdzenia naruszenia przepisu art. 42 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1658) dot. obowiązku przekazywania użytkownikom informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje ww. decyzję w mocy.**

Uzasadnienie

W dniach 4 – 12 maja 2022 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej: „Mazowieckim WIIH” albo „organem pierwszej instancji” przeprowadzili czynności kontrolne w sklepie należącym do przedsiębiorcy [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx], zwanego dalej: „stroną postępowania” albo „stroną”.

Zgodnie z art. 48 ust. 11 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r., poz. 221) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”) nie zawiadomiono przedsiębiorcy o zamiarze wszczęcia kontroli, ponieważ kontrola została przeprowadzona na podstawie stosowanych bezpośrednio przepisów prawa Unii Europejskiej.

W ramach postępowania kontrolnego inspektorzy sprawdzali przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 1658), zwanej dalej: „ustawą o gospodarce opakowaniami” lub „ustawą o opakowaniach” w zakresie m.in. przestrzegania obowiązku informowania konsumentów o postępowaniu z odpadami opakowaniowymi produktów.

W toku kontroli ustalono, że kontrolowany przedsiębiorca, sprzedając produkty w opakowaniach, w miejscu prowadzonej działalności nie przekazywał użytkownikom produktów w opakowaniach informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych, właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi oraz znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach, co najmniej przez wywieszenie odpowiedniej informacji w miejscu sprzedaży, co było niezgodne z art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami.

Przebieg i ustalenia kontroli zostały opisane w protokole kontroli z dnia 12 maja 2023 r. (nr akt kontroli: DS.8361.91.2023).

Pismem z dnia 16 czerwca 2023 r. Mazowiecki WIIH zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej określonej na zasadach przyjętych w art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy o gospodarce opakowaniami, wobec stwierdzenia naruszenia przepisu art. 42 ww. ustawy odnośnie obowiązku przekazywania użytkownikom informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych. Stronę w powyższym piśmie poinformowano również zgodnie z art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r., poz. 775 z późn. zm.), zwanej dalej „Kpa”, o przysługującym jej prawie do wypowiedzania się co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów.

Decyzją PO.128.GO.1.2023.KS z dnia 17 lipca 2023 r. (sygn. akt. DS.8361.91.2023) Mazowiecki WIIH na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12, art. 57 pkt 4 oraz art. 58 ust. 2 ustawy o opakowaniach oraz art. 104 Kpa, wymierzył przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 1000 zł (słownie: tysiąc złotych) wobec stwierdzenia naruszenia przepisu art. 42 ww. ustawy o opakowaniach odnośnie obowiązku przekazywania użytkownikom informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, tj. w kontrolowanej placówce handlowej należącej do ww. przedsiębiorstwa - (w miejscu sprzedaży) brak było informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, od opakowaniowych,
- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach.

W dniu 2 sierpnia 2023 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Mazowieckiego WIIH, odwołanie przedsiębiorcy od ww. decyzji. W odwołaniu strona postępowania wniosła o „zrezygnowanie z kary pieniężnej”.

Pismem z dnia 10 sierpnia 2023 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami i prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych zakresem przeprowadzenia niniejszego postępowania. rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Zgodnie z art. 54 ustawy o gospodarce opakowaniami, do zadań Inspekcji Handlowej należy nadzór nad przestrzeganiem przez przedsiębiorców przepisów art. 41 i art. 42 ww. ustawy. Art. 41 zawiera zakaz dystrybucji produktów w opakowaniach wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, który nie jest wpisany do rejestru. Natomiast art. 42 dotyczy obowiązku uwidaczniania informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, przez podmiot prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach, w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych,
- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach produktów,

co najmniej przez ich wywieszenie w miejscu sprzedaży.

Zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy o gospodarce opakowaniami, kto naruszył ww. obowiązek podlega administracyjnej karze pieniężnej, której wysokość, stosownie do art. 57 pkt 4 ww. ustawy wynosi od 500 zł do 20 000 zł.

Kontrola przeprowadzona w dniach 4 – 12 maja 2023 r., dała podstawę do stwierdzenia, że ww. przedsiębiorca nie wykonał ciążących na nim obowiązków wskazanych w art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami, co z kolei spowodowało zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 12 ww. ustawy wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej.

W złożonym odwołaniu strona postępowania wniosła o „zrezygnowanie z kary pieniężnej”. Zdaniem strony przed renowacją i malowaniem ścian w sklepie w lipcu 2022, wymagane informacje były umieszczone, ale na czas remontu zostały przez pracownika zdjęte i w wyniku zaniedbania nie wywieszono ponownie. Strona wskazała również, że po zwróceniu uwagi inspektorów w toku kontroli informacje zostały umieszczone w poprzednim miejscu, a osoba odpowiedzialna za brak informacji została upomniana. Ponadto strona wskazuje, że wcześniej nie naruszała ww. obowiązku informacyjnego, a w związku ze zwiększającymi się kosztami związanymi z prowadzeniem działalności oraz utrzymaniem pracowników każdy dodatkowy koszt negatywnie wpłynie na działanie spółki.

Odnosząc się do powyższego Prezes UOKiK zauważa, że z akt sprawy jednoznacznie wynika, że strona postępowania nie wypełniła ciążących na niej obowiązków wynikających z art. 42 ustawy o opakowaniach. W toku prowadzonej kontroli inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego WIIH stwierdzili, iż strona w należącym do niej sklepie, prowadziła sprzedaż detaliczną produktów w opakowaniach. Tym samym, zgodnie z przepisami prawa, strona zobowiązana była czynić zadość wymogom nakładanym na przedsiębiorców ustawą o gospodarce opakowaniami, a zatem powinna co najmniej w miejscu sprzedaży wywiesić informację o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych;
- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi;
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach produktów.

Ustalenia kontroli, wykazały jednoznacznie, że w momencie rozpoczęcia kontroli nie było informacji, które powinny znajdować się w miejscu sprzedaży zgodnie z art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami. Ustalenia te zostały udokumentowane w aktach sprawy – w tym w protokole kontroli, do którego strona nie wniosła uwag. Strona przyznaje również w odwołaniu, że ww. informacje zostały zdjęte w lipcu 2022 r. na czas remontu i umieszczone dopiero w wyniku przeprowadzonej kontroli.

Prezes UOKiK stwierdza, że remont placówki i usunięcie ww. informacji na czas remontu nie może być w tym wypadku usprawiedliwieniem dla stwierdzonych nieprawidłowości u kontrolowanego. Prezes UOKiK wyjaśnia przy tym, że to od przedsiębiorcy, jako profesjonalnego uczestnika obrotu gospodarczego, który swoją działalność prowadzi od dłuższego czasu (zgodnie z wpisem w KRS od 2001 r.), oczekuje się znajomości przepisów m. in. w zakresie regulacji dotyczących postępowania z opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, a przede wszystkim dołożenia należytej staranności, aby jego działalność była prowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Poza tym, obowiązek wynikający z art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami, a dotyczący uwidaczniania informacji co najmniej przez ich wywieszenie w miejscu sprzedaży przez podmiot prowadzący określoną jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego i sprzedający produkty w opakowaniach – istnieje od wielu lat i nie jest przepisem nowym lub zawiłym. Prezes UOKiK pragnie zauważyć, że z art. 42 ww. ustawy wynika, iż w przypadku spełnienia łącznie dwóch przesłanek, tj. prowadzenia jednostki handlu detalicznego (lub hurtowego) oraz sprzedaży produktów w opakowaniach – istnieje obowiązek przekazywania użytkownikom tych produktów wskazanych w przepisie informacji.

Prezes UOKiK zauważa, że Mazowiecki WIIH ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnił przesłanki zawarte w art. 189d Kpa. Prezes UOKiK oceniając wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia, zgadza się z oceną organu pierwszej instancji, która wskazuje, że strona prowadząc sprzedaż produktów w opakowaniach, w całości nie dopełniła obowiązku nałożonego na nią zapisem art. 42 ustawy o gospodarce odpadami. Przepis ten jednoznacznie wskazuje na obowiązek wywieszenia określonych informacji w miejscu sprzedaży. W ocenie Mazowieckiego WIIH, z którą zgadza się organ drugiej instancji, brak przekazania przedmiotowych informacji ma bezpośredni związek ze szkodliwością dla środowiska. Konsumenci pozbawieni zostali istotnych informacji dotyczących właściwego postępowania z opakowaniami, dzięki którym mogą dowiedzieć się w jaki sposób mogą pozbyć się zużytych opakowań, jednocześnie dbając o stan środowiska naturalnego, poprzez ograniczanie pozostawienia zużytych, niepotrzebnych już opakowań w miejscach do tego nieprzeznaczonych.

Prezes UOKiK zauważa, że w odwołaniu sama strona wskazuje na czas trwania naruszenia, a mianowicie twierdzi, że wymagane informacje nie były wywieszone, co więcej nie było to chwilowe, a trwało od lipca 2022 r. do czasu kiedy w toku kontroli zostały usunięte nieprawidłowości. Natomiast w skarżonej decyzji organ pierwszej instancji wskazał, że naruszenie zostało stwierdzone w toku kontroli rozpoczętej w dniu 4 maja 2023 r., natomiast usunięcie stwierdzono 5 maja 2023 r. Oznaczony w odwołaniu czas trwania naruszenia był znacznie dłuższy niż został wskazany przez organ pierwszej instancji, co mogłoby niekorzystnie wpłynąć na ocenę przesłanek – czasu trwania naruszenia – branych pod uwagę przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej. Mając jednak na uwadze art. 139 Kpa, tj. niedopuszczalność orzekania przez organ odwoławczy na niekorzyść strony odwołującej się, określonej

jako zakaz *reformationis in peius*, nie może zostać wydana decyzja przez organ odwoławczy na niekorzyść strony. W wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 27 stycznia 2011 r. (II SA/Wa 720/10, Legalis) podkreślono, że: "Zakaz *reformationis in peius* wyraża się w tym, że organ odwoławczy nie może pogarszać, określonej decyzją organu pierwszej instancji, sytuacji prawnej strony odwołującej się. Strona odwołująca się powinna bowiem pozostawać w usprawiedliwionym przekonaniu, że wniesione przez nią odwołanie, jeżeli nie okaże się skuteczne, spowoduje co najwyżej utrzymanie jej dotychczasowej sytuacji prawnej ustalonej zaskarżoną decyzją, w żadnym zaś przypadku nie doprowadzi do jej pogorszenia".

Organ pierwszej instancji wskazał również, że strona nie była wcześniej karana za niewypełnienie obowiązków wynikających z art. 42 ustawy o opakowaniach.

W ocenie Prezesa UOKiK, strona w całości nie wypełniła swojego obowiązku, o którym mowa w art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami, a tym samym w pełni przyczyniła się do powstania naruszenia. Umieszczenie wymaganych przepisami ww. ustawy informacji, o których mowa w art. 42 ww. ustawy, jest obligatoryjne dla wszystkich przedsiębiorców, których działalność gospodarcza hurtowa lub detaliczna obejmuje sprzedaż produktów w opakowaniach. Brak zamieszczenia przez przedsiębiorcę wymaganych prawem informacji w sposób oczywisty naruszał prawo użytkownika, w szczególności konsumenta, do informacji w jaki sposób postępować z odpadami opakowaniowymi i był sprzeczny z ww. przepisami. Należy również podkreślić, że wysokość kary pieniężnej, jaka może zgodnie z art. 57 pkt 4 ustawy o gospodarce opakowaniami zostać nałożona na przedsiębiorcę za niedopełnienie obowiązku wynikającego z art. 42 ww. ustawy może wynosić od 500 zł do 20 000 zł. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej prawidłowo przeanalizował przesłanki wymiaru kary określone w art. 189 d Kpa. wymierzając stronie karę pieniężną w wysokości 1000 zł, a więc w wysokości stanowiącej dolną granicę jej zakresu.

Rozpatrując odwołanie Prezes UOKiK zbadał także, poruszoną w odwołaniu, kwestię odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189 f § 1 i § 2 i 3 Kpa.

Przepis art. 189f § 1 wskazuje wprost jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W przedmiotowej sprawie strona nie wywiesiła w miejscu sprzedaży informacji o których mowa w art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami. Wywieszenie tych informacji zależało jedynie od działania strony, a brak przekazania wymaganych informacji ma bowiem związek z ochroną środowiska, a co za tym idzie – zdrowia i interesu publicznego. Trudno zatem uznać, iż waga naruszenia jest znikoma. Zaznaczyć należy przy tym, że o nieznacznej lub znikomej wadze naruszenia w przypadku przepisów ustawy o gospodarce opakowaniami można byłoby mówić w przypadku, gdyby wymagane prawem informacje przedstawiono w sposób niepełny lub niekompletny. Natomiast, z całą pewnością należy stwierdzić, że nie dotyczy to sytuacji, w której brak było jakichkolwiek informacji wymaganych

przepisami prawa, jak to miało miejsce w przypadku skarżącego podmiotu. Prezes UOKiK, analizując informacje zawarte w odwołaniu, stwierdza, że strona zaniedbała swój obowiązek, gdyż jak sama twierdzi do lipca 2022 informacje wymagane przepisami ustawy o opakowaniach były uwidocznione, jednak na czas remontu zostały zdjęte i przedsiębiorca nie dopilnował aby ponownie zostały wywieszone. Tym samym część pierwsza przesłanki pierwszej art. 189f § 1 pkt 1 nie została spełniona. Zaakcentować należy, iż celem ustawodawcy, przy tworzeniu przepisów powoływanej ustawy, było ułatwienie użytkownikom produktów w opakowaniach pozbycia się ich w prawidłowy, a więc umożliwienie im dostępu do informacji, jak i gdzie te odpady mogą pozostawiać. Niewątpliwie uzyskanie przez konsumentów powyższej wiedzy przyczynia się, jak już wspomniano wyżej, do zwiększenia dbałości o stan środowiska naturalnego i zwiększenie świadomości konsumentów, w zakresie postępowania ze zużytymi opakowaniami.

W wyniku kontroli strona uzupełniła brakujące informacje, a zatem druga część przesłanki z art. 189 f § 1 pkt 1) została spełniona. Jednakże ww. przesłanki powyższe muszą być spełnione łącznie, by organ mógł odstąpić od wymierzenia kary. Natomiast w omawianym przypadku nie spełniono warunku kumulatywności tychże przesłanek. Zatem, mając powyższe na uwadze Prezes UOKiK nie znajduje podstaw dla zastosowania art. 189f pkt § 1 pkt 1Kpa.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Po przeanalizowaniu akt sprawy organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 i 3 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami, tj. przekazywania użytkownikom produktów w opakowaniach, informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych, właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi oraz znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach, co najmniej przez wywieszenie odpowiedniej informacji w miejscu sprzedaży. Literalna wykładnia w/w przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Charakter naruszeń, jakich dopuściła się Strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI

SA/Wa 991/19: „Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest także przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Jak słusznie podkreślił organ usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia.”). Zatem w przedmiotowej sprawie brak jest możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 kpa.

Mając powyższe na uwadze organ drugiej instancji nie znalazł podstaw do odstąpienia od nałożenia kary administracyjnej.

Jednocześnie, odnosząc się do wskazywanych przez stronę coraz większych kosztów prowadzenia działalności i możliwe ewentualne problemy z utrzymaniem działalności spółki, organ drugiej instancji informuje, że w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2651 z późn. zm.) organ, który nałożył karę – organ pierwszej instancji, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji. Prezes UOKiK przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Mazowiecki WIIH zasadnie nałożył na przedsiębiorcę karę pieniężną wysokości 1000 zł (słownie: tysiąc złotych) za nieprzekazanie użytkownikom produktów w opakowaniach, wbrew przepisowi art. 42 ustawy o gospodarowaniu opakowaniami, informacji w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych;
 - właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi;
 - znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach produktów,
- co najmniej przez ich wywieszenie w miejscu sprzedaży.

Stosownie do art. 58 ust. 2 i 4 ustawy o gospodarowaniu odpadami, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za

pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2022 r., poz. 2651 z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm., art. 58 ust. 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 1658).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx]
2. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
3. a/a